

ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), at det er beklageligt, at vi ikke kan blive enige om den lille Havn ved Strandby. Jeg vilde meget ønske, at det ærede Medlem havde en anden lille Havn i sin Valgkreds, som jeg bedre kunde forsvare at yde Støtte. Begrundelsen af mit Standpunkt er ikke netop den, at Havnen ligger i Nærheden af en anden Statshavn, men at Havnen overhovedet er overflødig, idet Fiskerne jo netop benytter den store Statshavn i Nærheden, nemlig Frederikshavns Havn, hvilket forekommer mig rimeligt, idet det er der, de kan afsætte deres Fisk. Naar nu det ærede Medlem vil foretage et Arbejde for at vinde Rigsdagen for denne Bevilling, vil jeg dog endnu sætte mit Haab til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som sikkert paa dette Omraade vil yde mig nogen Hjælp, da det her drejer sig om at spare en virkelig overflødig Udgift.

Til det ærede Medlem fra Hillerød (Wilmann) skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget imod at foretage en Undersøgelse af, hvorledes Partierne vil stille sig til Spørgsmaalet om en Revision af Jernbaneskyldloven.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Larsen: Desværre kan jeg ikke tjene den højtærede Trafikminister; jeg har nemlig ikke en anden lille Havn. Jeg har kun Strandby Havn, og den højtærede Minister anser denne for at være overflødig. Men det gør Fiskerne, der bor paa Pladsen, ikke.

En af de mærkeligste Begrundelser, den højtærede Minister gav, var den, at Strandby Havn havde ingen Jernbane; derfor skulde den heller ikke have noget Tilskud til en Udvidelse. Men Strandby har desuagtet sit Afsætningssted, nemlig Frederikshavns Havn, og Strandby Havn benytter Fiskerne som Hjemstedshavn, men nu vil mange af Fiskerne, hvis de ikke faar deres Havn udvidet for den lille Sum, der her er Tale om, blive nødt til at flytte fra den Plads, som de møjsommeligt og med store Bekostninger har opelsket til Hjemsted for deres Fiskeri, til Frederikshavn, og det vilde dog være meget beklageligt.

Lillelund: Jeg skal i denne Aftentime fatte mig meget kort, der er vist flere ærede Medlemmer, der skal have Or-

det endnu i Aften. Men jeg bliver nødt til at rette et Par Henvendelser til et Par højtærede Ministre.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at mine Tal selvfølgelig passer. Det Tal, den højtærede Finansminister nævnede, var, saa vidt jeg skønnede — jeg kunde ikke rigtig fatte det i Farten — den Sum, den første af de 2 Hingste havde kostet. Den var solgt, inden Krigen begyndte, saa jeg er overbevist om, at Finansministeren skønner, at Prisen paa den Hingst ikke falder ind under Begrebet Krigsoverpris. Om den anden Hingst er det oplyst fra to forskellige Sider, at den kostede 12,000 Kr.; den blev solgt til Brønderslev og Omegns Hesteavlforening. Jeg kan oplyse Finansministeren om — jeg ved ikke, om jeg har gjort det før —, at der for en Del Aar siden blev solgt en anden Andenpræmiehingst for 20,000 Kr. Det turde dog være et Bevis for, at Hingstepriserne ikke er steget under Krigen.

Den højtærede Finansminister var saa elskværdig at meddele mig, at han af en Mand, som han ikke nævnede Navnet paa, men som havde megen Forstand paa de Spørgsmaal, havde faaet opgivet, at Prisen paa Heste var steget, altsaa ogsaa Prisen paa Hingste. Det første er rigtigt, det sidste forkert. Hvad vedkommende Mand har sagt til Finansministeren, interesserer mig ikke meget. Derimod kunde det interessere mig, hvad Landsoverskatteraadet har udtalt. Der staar nemlig i Loven, at det skal spørges, og derfor interesserer det mig mere, hvad dette Raad, som er en Autoritet, har sagt, og jeg vil anmode Finansministeren om at oplyse mig derom.

Hvad angaar Hjælpeapoteket i Aars, vil jeg selvfølgelig takke Justitsministeren, fordi han, naar Ancienneteten er lige, vil tage Hensyn til Befolkningens Ønsker. Jeg er ikke gaaet saa vidt, at jeg har forlangt, at man ikke skulde tage Hensyn til Ancienneteten. Jeg har blot ønsket, at den højtærede Justitsminister — naar den Mand, som søgte Embedet, i dette Tilfælde den, der har oparbejdet Apoteket, er fuldkommen kvalificeret i alle Retninger — vil, selv om vedkommende er nogle Aar yngre i Ancienneteten end de andre Ansøgere, tage Hensyn til Befolkningens Ønsker. Befolkningen i By saavel som paa Land ønsker, at denne Mand faar Embedet.

Derefter skal jeg sige nogle faa Ord om Auktionsspørgsmaalet. Ministeren har jo i alt Fald tilsyneladende ændret sin Stilling til dette Spørgsmaal. Naar han for-gangent Aar udtalte, at hvis Salg skete fra